

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: N. Mămăliga
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Minciuna, L. Popova, V. Negru

dosarul nr. 3ra-979/2017

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Cîvîrjic împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 12 ianuarie 2016, Igor Cîvîrjic s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea refuzului ilegal și obligarea efectuării recalculului vechimii în muncă.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, la 21 octombrie 2005 a fost angajat în cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă a Comisariatului General de Poliție, iar prin Ordinul Comisarului General de Poliție mun. Chișinău nr.22 ef din 16 iulie 2010 a fost eliberat din funcție.

A mai menționat că, la calcularea vechimii în muncă, angajatorul nu a ținut cont de faptul că legislația în vigoare instituie facilități pentru persoanele care au lucrat în izolatorul de detenție provizorie și anume urma să calculeze două luni vechimea în muncă pentru o lună de serviciu.

Susține reclamantul că, la 04 noiembrie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne, însă prin răspunsul primit i s-a comunicat că cererea în partea ce ține de recalcularea vechimii în muncă a fost lăsată fără examinare din motivul omiterii termenului de prescripție.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016 a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Cîvîrjic împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM în partea pretenției cu privire la

obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a recalcula și achita diferența indemnizației de concediere.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016 a fost admisă acțiunea.

S-a recunoscut ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr.10/P-577/1 din 01 decembrie 2015.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al RM de a recalcula lui Igor Cîvîrjic vechimea în muncă cu avantajele pentru perioada activității în cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă a Comisariatului General de Poliție de la 21 octombrie 2005 până la 05 februarie 2010, calculând două luni vechimea în muncă pentru o lună de serviciu.

La 26 decembrie 2016, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 noiembrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 noiembrie 2016.

La 17 iulie 2017, Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca tardivă și neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 17 iulie 2017 în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată la 28 aprilie 2017 (f.d.126), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării.

Recurentul în motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, instanța de apel s-a expus asupra termenului de prescripție privind contestarea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne la cererea prealabilă, care nu a fost invocat de recurent, însă a omis să se expună asupra argumentelor Ministerului Afacerilor Interne cu privire la omiterea termenului de prescripție pentru contestarea calculului vechimii în muncă ce a fost indicat la etapa examinării cererii prelabile a lui Igor Cîvîrjic.

Susține recurentul că, intimatul a fost eliberat din serviciu la 01 august 2010, iar cu cerere prealabilă s-a adresat abia la 04 noiembrie 2015, adică după expirarea termenului de 30 de zile de contestare a actului administrativ, termen prevăzut expres de art.14 al Legii Contenciosului administrativ din 10 februarie 2010, fapt care nu a fost luat în considerație de instanța de fond.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 02 august 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Igor Cîvîrjic cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Ministerul Afacerilor Interne al RM în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o

instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat